

Böjtölni vagy nem böjtölni? Ez itt a kérdés!

A hegyi beszédben a kegyesség gyakorlása világosan 3 cselekvéshez kötődik: imádság, adakozás, böjt. Míg az imádság a természetes (annak kellene lennie), az adakozás az elvárt kegyességhez tartozik egyházainkban, a böjt csak olyan „egyéni passzió” szintjén kerül szóba (nálunk reformátusoknál biztosan). Pedig nyilván nem véletlen, hogy Jézus a hármatot szorosán összefűzi. Olvad csak el Máté evangéliumából a 6. rész első 18 versét! Most őszintén, elég komolyan vesszük mi ezt?

Vajon nem azért olyan langyos a kegyességünk, mert csak saját tetszésünk szerint, s csak annyit gyakorlunk belőle, ami éppen „jól esik”? De milyen böjt az, ami jólesik? A wellness szállodák „böjtös heteket” hirdetnek, hogy kényeztessenek, jó sok pénzért kevesebbet kapsz, hogy böjtölj, és jól érezd magad. Nem furesza ez?

A igazi böjt igen sok haszonnal jár: személyes hitbeli megújulás, döntéshelyzetekben eligazítás, Isten akaratának

Fotó: internet

világos megértése, a vele való kapcsolat megerősödése. Melyikünk nem vágyik ezekre?

Hogyan böjtöljünk tehát? Fontos, hogy személyes döntés legyen. Fontos, hogy olyan legyen, ami valóban önmegtagadást kíván tőlünk. Fontos, hogy pontosan meghatározzuk a célját, idejét. Fontos, hogy ne látszódjon rajtunk. Ez csak akkor érhető el, ha az imádság elmélyülése is kapcsolódik a böjthöz (különben gyorsan elkedvetlenedünk és belefáradunk). A legjobb, ha még az adakozás is kapcsolódik hozzá, azaz, amiben böjtölünk, azt nekiadjuk másoknak.

Mit hagyjunk hát el? Miből legyen kevesebb? Így olvastam valahol:

- Kevesebb test, hogy több jusson a léleknek,
- Kevesebb zaj, hogy megszólaljon a csend.
- Kevesebb beszéd, több (meg)hallgatás,
- Kevesebb morcosság, sokkal több mosoly.
- Kevesebb én, hogy a Te-ben megtaláljam önmagamat.
- Kevesebb elmélet, jóval több gyakorlat, konkrét szeretet-tett.
- Kevesebb emberi, hogy megtapasztaljuk az istenit.
- Majd helyett, most!

S mindehhez jóval több ima! Hogy Tőle tanulva, erőt Tőle kérve legalább részben teljesíthessük fogadalmainkat.

Áldott böjtölést!

Harmathy Andrásné

Újévi hangverseny

Az idei újévi hangverseny igazán magas színvonalához 35 diákunk járult hozzá. A klarinétól a csellón át egészen az orgonáig a 29 zeneszámban összesen 14 féle hangszer szólalt meg. Műfajokat tekintve is változatos volt a műsor:

hallhattunk a klasszikus zenéken kívül népi zenét, filmzenét, de még saját szerzeményt is.

A hangverseny egy kamaraszámmal kezdődött Óváry Sarolta (6.b) és Fetter Zsófia (7.a) furulyán, Kálmán Szonja Lujza (7.a) pedig orgonán játszott. Majd egy négykezes zongorajátékot hallhattunk Kertész Laura (6.b) és öccse, Kertész Balázs közvetítésében. Jakab Rita (5.b) zongorajátékát Soós István (6.a) klarinétózása követte, melyet osztálytársa Grimaldi Giulio Benedek kísért zongorán. Hegyes Mártát (6.b) hallhattunk csellón játszani, majd következett két rézfúvós szám: Banai Edmond (6.a) trombitán és Zsarnovszky Csaba (7.b) kürtön mutatta be tudását. Sziva Hannát (7.a) klarinétózni, Kálmán Katát (6.b) zongorázni hallhattuk. Ezután következtek népi zenészeink: Halma Márton (8.b) citerázott, majd Bardócz Csenge (5.b) népi hegedűn, Döbrönte Petra (7.b) pedig tamburán szólaltatta meg különböző vidékek népzenejét. Majd Harmathy Károly (5.a) zongorajátékát követve szintén egy kamaraszámot hallhattunk, Swinburn Dominika (6.b) fuvolán, és Kálmán Kata (6.b) zongorán muzsikált. Ezt követően hetedikes zenészeinket hallhattuk: Szilágyi Zsófia (7.b) és Hoppál Ilona Cicelle (7.b) zongoráztak nekünk, Kapi Kincső (7.b) hegedűn játszott, Nagy Flórát (7.a) pedig fuvolázni hallhattuk. Szűcs Hanga (8.b) klasszikus gitárját szólította meg, Malomsoky Hana (9.a) pedig fuvolázott. Szilágyi Zsófia (7.b) és Pluhár Zsófia (7.b) négykezes zongorajátékát Jolis Carmen (11.a) énekszóloja követte, majd filmzene válogatást hallhattunk Bor Klára - zongora (8.b) és Kuknyó Guidó - hegedű (8.b) közvetítésében. Ezután Rudan Kata (11.b) és Schubauer Panna (11.b) fuvolán szólaltattak meg egy modern duót, majd Szappanos Vivien (12.a) saját szerzeményét adta elő zongorán. Vörös Vilmos (9.b) és Cseresznyés Dorottya (12.b) hegedűduóját hallhattuk, melyet Árki Imre (10.b) trombitajátéka követett. A hangversenyt két zenei pályára készülő tanítvány zárta: Grimaldi Giulio Benedek (6.a) és egy volt diákunk, Makay Annamária kápráztattak el bennünket zongorajátékukkal.

A zongorakiséretért hálásak vagyunk Balaskó Mária szentendrei zongoraművésznőnek.

Nagy öröm volt számomra, hogy ilyen sokan felvállalták és megmutatták hangszeres tudásukat.

Albertné Berczky Éva
ének-zene tanár

Kilépni a reflektorfénybe

Iskolánk színjátszó csapata idén is részt vett a Nemzeti Színház által szervezett „Ádámok és Évák ünnepe” programon. A Magyar Kultúra Napján (január 22-én) rendezett gálaesten tizenkét iskola színjátszó csapata mutatta be Arany János legismertebb balladáit, színpadra alkalmazva. A Szentendrei Református Gimnázium diákjai - Sipos Dávid vezetésével - az „Ágnes asszony” című balladát adták elő. A darab rendezője szerint „ez az az esemény, aminek csak nyertesei vannak: az egyes iskolák, a színház, a családtagok, a barátok és legfőképpen a színjátszó diákok.”

A darabban Sipos Bogáta Illangó alakította az elbeszélő szerepkörét, aki mintegy kézben tartva a drámai cselekményt, végig jelen volt a színpadon. A ballada utolsó szakaszát énekelve adta elő, így emelve a nézők lelkét kataraktikus magasságokba. A 12.a osztály tehetséges növendéke így számolt be a felkészülésről, illetve az előadásról: „A próbák mindig nagyon jó, felszabadult hangulatban teltek. Mindenki elmondhatta saját ötleteit, nézeteit arról, hogy mit, hogyan lehetne megvalósítani a darabban. Az előadás végleges verziójába is sok olyan megoldás látható, amelyet mi magunk találtunk ki. Én már harmadjára vettem részt ebben a programban, és mégis minden évben ugyanolyan izgalmas volt betekinteni a színházi élet kulisszái mögé. Híres színészek öltözőjében várakozni az ügyelő hívására; a művészbüfé

teraszáról letekinteni a kivilágított városra, vagy találkozni Bodrogi Gyulával a liftből kilépve... Aztán kilépni a reflektorfénybe a körülbelül 600 néző elé, előadni az akár kisebb, akár nagyobb szerepet, s utána együtt élvezni annak a hihetetlen mennyiségű adrenalinnak a felszabadulását, ami bennünk dolgozott... leírhatatlan élmény. Csak örömmel tudok visszagondolni a felkészülésre és az előadás izgalmára, melyet szívesen átelnék újból és újból.”

A ballada főszerepét Tóth Dorottya Dóra játszotta, akinek olyan feladatot kellett megoldania, amely még felnőtt színészek számára is komoly kihívást jelentene: pár, villanásszerű jelenetben bemutatni egy asszony tragikus sorsát, melyben a büntudat felőrli az értelemet. A 12.a örökké mosolygós diákja így emlékszik vissza élete nagy fellépésére: „Abban a szerencsés helyzetben lehettem, hogy Dávid tanár úr nekem osztotta a főszerepet, Ágnes asszony szerepét. Nagyon jó hangulatú próbákon vehettünk részt, élvezet volt a felkészülés a nagy napra. Következett a színházi próba, amikor az esemény főszervezője, Rubold Ödön művész úr előtt próbálhattunk, aki egy-két jó tanáccsal és biztató szavakkal bátorított minket. A bemutató előtt hatalmas volt az izgalom, ennek ellenére az előadás minden percét borzasztóan élveztem, végig arra koncentráltam, hogy a maximumot nyújtsam, és azt kell, hogy mondjam, hogy a bemutató előadáson sikerült a legjobban eljátszanunk a darabot. Mikor vége lett, alig akartuk elhinni, hogy ennyi volt. A gálaest végén örömmámorban úszva hallgattuk meg a zsűri értékelését, s közben kissé elszoruló szívvel gondoltam arra, hogy vajon megadatik-e még nekem az életben, hogy a Nemzeti Színház színpadán játszhaszak...”

A darabban szereplő tanulóink névsora: Sipos Bogáta Illangó; Tóth Dorottya Dóra; Sipos Ilka; Sipos Zsófia; Sipos Bolda; Cseresnyés Dorottya; Kovács Luca; Molnár Petra; Bor Sára; Schafer Noémi; Petresevics Kitti; Ujvári Boglárka; Görög Mátyás; Tóth Dániel; Törköly Szabolcs; Garas Dániel; Prepuk Péter; Erdei Márton.

Sipos Dorottya

Tömör búcsú az elnöktől ... Nektek

Egy teljesen véletlen, hirtelen jött ötlet volt, hogy DPR elnöknek jelentkeztek. Félttem, hogy sok munkával jár majd, és más elvárásaik lesznek a tanároknak felém. Ijesztő volt elgondolni, hogy ha majd megyek a folyosón, megkapom az 'ő a bábu elnök' tekinteteket. Ezeknek ellenére, pont azért, hogy bizonyítsak, szerettem volna átvenni a diákok képviselői szervezetének irányítását.

Nagy céljaim voltak, és amit kitalálok, azt általában végig csinálom, ezért amint hivatalosan is betöltöttem az új posztomat, társammal, Szabó Richárdal elkezdtük kidolgozni terveink végrehajtásának folyamatát. Meg kellett tanulnunk komolyabb érveket felállítani az előre haladásunkért. Különböző szemszögekből kellett nézni az érdekeket, amiket képviseltünk. Sokszor köztes megoldások létrehozására volt szükség, de nagyon szerettünk Ricsivel intézkedni, határozott felnőttes döntéseket hozni, úgyhogy élveztük is a 'komoly' megbeszéléseket a vezetőséggel, főként az igazgató úrral.

Mégis a legnehezebb talán az volt, hogy hogyan tanuljak meg egy egész felső tagozat előtt remegés és kényszermozdulatok nélkül komoly, megindító és hiteles beszédet mondani arról, amit képviselek. Könnyebb leírni és kidolgozni a gondolataimat, de átadni már kihívás volt számomra. Szerintem ezt is egészen jól leküzdöttem, és nagyon örülök neki, hogy egészen „kényelmesen” érzem már magam a színpadi mikrofon mögött.

Betekinthettünk egyes dolgok mögé, hogy a döntések, amiket hozunk, mennyi körben és milyen felelősséggel járnak.

Bevallom, hogy én nem a programokra koncentráltam, mert azok szerintem osztályon belül megszervezendők, illetve az úgynevezett „kötelező” eseményekben mindenki részt vesz.

Engem végig az vezérelt, hogy amit gondolok, az határozza meg a céljaimat. Nem akartam elbújni és csendben maradni, hanem valamilyen példát mutatni azzal, hogy merjen mindenki megszólalni. Jöjjenek az ötletek, problémák, különben elég unalmas a DPR, és nem joggal mondhatja azt valaki, hogy felesleges időtöltés a gyűléseken részt venni.

Nagyon remélem, hogy sikerült valami jót mutatnom nektek, és élni fogtok a lehetőséggel, hogy megszólalhattok és változtathattok azon, ami nem tetszik. Persze ez néha plusz időt igényel, de akkor mérlegelni kell.

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki támogatott vagy a fülembé súgott valami segítséget. Külön köszönet a látszólag árnyékban lévő Szabó Richárdnak, aki szintén sokat tett a dolgok előre menetelért ahhoz képest, hogy egyes változások csak a lányok életében jelentenek valamit. :D

Én most hátrébb lépek, de szeretnék sok szerencsét kívánni a DPR következő elnökének!

Fogasy Fatime 11.a

Refisek a Pázmány döntőjén

Talán ismeritek páran Dobó Sára Borbálát, vagy ismertebb nevén Borcsit, 12. a osztályos tanulót. Borcsi történelemből emelt érettségít tervez tenni, ezért minden lehetőséget megragad arra, hogy kamatoztathassa tudását. Többek között ebből az okból is indult a Pázmány Péter Katolikus Egyetem középiskolás diákoknak meghirdetett vetélkedőjén, a Pázmány Bölcs-Ész Tanulmányi versenyen, ahol angolból különdíjat, történelemből pedig első helyezést ért el.

A versenyen indulók négy tárgyból választhattak (angol, magyar irodalom, kommunikáció, és történelem), a választott tárgyukból pedig az első két fordulóban online feladatok megoldásával kellett bizonyítaniuk széleskörű tudásukat. Történelemből az első fordulóban különböző egyházi témához kap-

csolódó kvíz kérdésekre kellett megadni a helyes választ, valamint már itt el kellett dönteni, milyen, a 2017/18-as tanévben kerek évfordulós személyt/ eseményt választanak a versenyzők szóbeli beszámolójuk tárgyául. A második fordulón kreatívabb, elgondolkodtatóbb feladatokat kaptak a versenyzők: írni kellett több rövid fogalmazást (például egy szabadon választott 1848-1849-es forradalmi hősről, mintha a versenyző a barátja lenne, és átélte volna mellette a szabadságharc eseményeit), továbbá a tervezett referátumról egy fél oldalas vázlatot kellett készíteni.

Angolból főként nyelvtani feladatokat kellett megoldani az első fordulóban, a másodikban pedig egy fél oldalas fogalmazást kellett írni, a megadott tíz szó beépítésével. Borcsi mindkét tárgyból beke-

rült a legjobb tíz versenyző közé. A döntőt az egyetem piliscsabai campusán tartották. Az angolból indulók szóbeli előadásának témája az iskolájuk volt, amelyet egy prezentáció keretében kellett bemutatniuk. A döntő második felében pedig vitában kellett a saját álláspontjukat ismertetni egy véletlenszerűen húzott témában egy másik versenyzővel folytatott párbeszéd során.

Dobó Sára Borbála 12.a

Történelemből Borcsi témája Mária Terézia volt, de elsősorban nem mint uralkodót, hanem mint feleséget és anyát mutatta be a királynőt. Azért választotta ezt a témát, mert mindig közel álltak hozzá a magánéleti színesek, emellett Mária Terézia példáján keresztül szeretne bemutatni, hogy a századokkal előttünk élő nők is ugyanazokkal a problémákkal szembesültek, mint a 21. század dolgozó anyái: a család és a karrier összeegyeztetésének nehézségeivel. Borcsi Mária Terézia életén keresztül bemutatta, hogyan tett eleget a rá váró feladatoknak az uralkodónő, és milyen példát mutat ezzel a mai kor asszonyai számára is.

Arról, hogy mi segítette az anyaggyűjtésben, ezt mondta: „*Volt egy könyvem Mária Teréziáról, amit még nem olvastam, de a verseny miatt elővettem (Hannes Etlstorfer: Mária Terézia a gyermekszobában), ebből a könyvből merítettem a legtöbbet az előadás elkészítéséhez. Az író rengeteg, Mária Terézia és kortársai által írt levelet közöl, a könyv olyan lebilincselő olvasmány volt, hogy még a történelem iránt kevésbé érdeklődőknek is bátran ajánlom. Bár a könyv elolvasása előtt is egyértelmű volt, hogy Mária Terézia magánélete lesz a témám, de a könyvben olvasott leveleknek köszönhetően elkezdett megformálódni bennem a dolgozatom felépítése is.*”

A délután folyamán minden terembe szívesen várták az érdeklődőket a versenyzők előadásainak meghallgatására. A zsűri értékelésének megszületése alatt eltelt bő fél óra természetesen fokozta az izgalmat a versenyzőkben és szurkolókban egyaránt, majd a nagy előadóba vonulva megkezdődött az eredményhirdetés. Mind a négy tárgyból az utolsó helyezettekkel kezdték a listát, majd haladtak egyre feljebb. Az angol volt az első tárgy, ebben kapta Borcsi a különdíjat. Az utolsó tárgy a történelem volt, ahol természetesen egyre fokozódó izgalommal hallgattuk a versenyzők neveit. Az idegtépő várakozást természetesen öröm követte, ahogy Borcsit szólították az első helyre. Rudan Kata, 11. a osztá-

Rudan Kata, 11. a

lyos tanuló szintén részt vett a versenyen, ő hatodik helyezést ért el.

Nagyon büszke vagyok rá, mert rengeteg munkát és energiát fektetett ebbe a versenybe, így mindenképpen megérdemelte az első helyet! Engem, bár a verseny alkalmával hatodsorra hallottam az előadást, minden alkalommal le tudott kötni, emellett mintegy kabalaként szolgáltam a siker érdekében számára. :)

Hogy miért érdemes ezen a versenyen részt venni, arról hadd mondjon pár szót Borcsi: „*Szeretnék mindenkét bátorítani a versenyen való részvételle, a fordulók feladatai izgalmasak, emellett mindkét feladatsorra egy egész hónap áll rendelkezésre. A szóbelire való készülés izgalmas, gyakorlatot ad mind a kutatómunka mind a szóbeli szereplés terén (ez hasznos feleléseknél, érettséginnél és természetesen a későbbiekben is), akit pedig a fentiek nem győztek volna meg, megsúgom, hogy az eredményes szereplés nagyobb összegű pénznyereménnyel jár!*”

Tóth Dorottya 12.a

Országos francia verseny

Nagy büszkeséggel tölt el, hogy immáron a második éve szállunk versenybe olyan diákokkal, akik már 6 éve tanulnak franciául. A verseny országos szintű, és 5. osztálytól 10. osztályig lehet benne részt venni. A 10-es teszt rendkívül nehéz, B1-es szintű, középszintű érettségi feladatok szintjének felel meg.

Foto: internet

A mi 10-seink közül az idén hárman szálltak ringbe, és odatették magukat rendesen. Bár a versenyre 90 perc állt rendelkezésre, a tanulók 60 perc alatt végeztek a feladatokkal. Az eredményeket 1 hónapon belül közlik, a több száz versenyzőből 5. osztálytól 10-ig, a legjobb 16 embert hívják be szóbelire. Drukkoljatok együtt Döbrönte Zsófinak (10.a), Király Győzőnek (10.a) és Tóth Marcellnek (10.b). Tavaly Kovách Donát (jelenleg 11.b) osztályos tanuló a maximum 50 pontból 40 pontot ért el, ami fantasztikus eredmény egy olyan emberhez képest, aki kevesebb, mint 1 éve tanulja ezt a szép, ámde nehéz nyelvet! Neki utólag is gratulálok! Vive la langue française !

Dominika tanárnő

Berlin

Hogy mi? Öt ország egyszerre, egy helyen? Lehetséges ez? - gondoltuk meglepődve, amikor először hallottunk az Erasmus+ European City Tour elnevezésű programjáról. Két év, öt ország. Valljuk be, lövésünk sem volt arról, hogy mégis mit fogunk csinálni.

Az öt országot bejáró „turné” első állomása Németország volt, azon belül is a főváros, Berlin. Ide jutott el a mi kis csapatunk. A kaland január 24-én, néhányunk számára fájdalmasan korán, indult: háromnegyed hatkor(!) találkoztunk az iskola előtt, hogy időben megérkezzünk a reptérre. Szerencsére minden problémamentesen zajlott, így fél 11-kor már a Schönefeld repülőtér csempéin húzhattuk csomagjainkat.

A terminálból kilépve találkoztunk az egyik miniket segítő német tanárral, Mr. Clauß személyében, a vidám olasz csapattal, és két kísérő tanárral, valamint néhány helyi diákkal, akik nem csak az iskolához való eljutásban voltak segítségünkre, hanem

egész héten velünk voltak. Miután mindenki találkozott a cserediákjával (ugyanis volt, akinek a párja még vizsgázott), az egész délutánt együtt töltöttük, ami remek alkalom volt arra, hogy megismerjük egymást.

Másnap reggel a korai ébredés után máris programunk volt: irány az iskola! Igen, jól olvassátok, iskolába mentünk, és órákon ültünk, mint a többi diák. Összesen négy tanórát látogattunk meg, egy kiadós ebéd után megkezdtük a munkát nemzetközi csoportjainkban, minden csapatban egy német, egy dán, egy francia, egy olasz és természetesen egy magyar diákkal. A kezdeti szótlanság is lassan oldódott, így a napi feladatok elvégzése is gördülékenyen ment végbe. Ha pedig azt hinnéd, kedves olvasó, hogy aznapra már végeztünk is, nagyon tévedsz: várt ránk a Welcome Party zenével, enni- és innivalóval, no meg persze barátokkal!

A vacsora este hétkor kezdődött, és noha kissé lassúnak tűnt az eleje, amikor mindenki megérkezett, a

„buli” is beindult. Egyes diákok pingpongoztak, fociztak, míg mások water pongban (sörpong csak víz-zel) mérték össze tudásukat, sőt valaki gitárt hozott, így a közös éneklés sem maradt el. Az est nagyon jól sikerült, jókat ettünk, egy kedves ismeretlen pedig pizzát is rendelt, hogy olasz barátaink otthon érezhessék magukat. Bizton állíthatjuk, hogy örömtelien, és nevetve teltek az órák, ebben valószínűleg minden diák és tanár egyetért.

Péntek volt az a nap, amikor az összes tervünket megváltoztatta az időjárás: az esőnek köszönhetően nem tudtunk elmenni a csoportmunkához szükséges terepszemlére a két építészetileg vizsgált negyedbe, Marzahnba és a Hansaviertelbe, ezért különböző prospektusok és szakirodalom segítségével készítettünk posztereket az itt található épületek történetéről, stílusáról és lakóiról. Noha a téma ugyanaz volt, minden poszter mégis különböző és hasonló is lett egyszerre. Az információáradat feldolgozásában pedig előnyünkre vált, hogy kortársainkkal dolgoztunk a feladaton. Könnyebben felfogtuk a dolgokat.

Este a dánok csoportjával karöltve meglátogattunk a Bundestagot, ahol a német kormány és parlament működik. Egy igencsak információdús de mégis érdekes idegenvezetés után felmentünk megnézni az épület tetején lévő kupolát, ahonnan a kilátásnak a szépségét talán egyikünk sem tudná szavakkal leírni.

A következő nap délelőttjén ejtettük meg a terepszemlé csoportosan, három csoport a nyugat berlini Hansaviertelt, kettő pedig a keleti Marzahnt tekintette meg, melyet dokumentálni is kellett. Ebéd után szabadok voltunk, így csoportunk cserediákjaink ajánlásával megkóstolta a Bubble Teát, amit azt hiszem mindenki vegyes érzelmekkel fogadott.

A vasárnapot a Berlin-történeti múzeumban kezdtük. Először a hidegháború során épült atombunkert néztük meg, ahol idegenvezetőnkől döbbenetes információkat tudtunk meg: egy ilyen bunker kilencszáz embernek nyújtott volna menedéket, de mindössze tizenhat ilyet építettek Berlin nyugati részében. A páratartalom feltételezhetően 80-90 százalékra rúgott volna, a levegő pedig két héten keresztül negyven fokos lett volna. Második feladatunk a város történetére fókuszált, meg kellett oldanunk egy feladatlapot, ami a tizenharmadik századtól kezdve napjainkig eltelt idő eseményeit ölelte fel. Nagyon tanulságos élmény volt, ami közelebb segített minket ahhoz, hogy megértsük a körülöttünk történő dolgokat.

Hétfőn ismét iskolapadban töltöttük a délelőtöt, hiszen még volt teendő a csoportmunkákkal,

hisz meg kellett szerkeszteniünk a brossúrákat, és audioguide felvételéhez pedig meg kellett írni a szöveget, és megtervezni a felvételt. Délután országok szerinti csoportokban mentünk el megnézni a várost: mi, magyarok az East Side Gallery-t választottuk, és nem bántuk meg: műalkotások százait néztük meg, minden stílusirányzatból tudtunk csemegézni. Noha a szél ellenünk dolgozott, értékes órákat töltöttünk együtt.

Kedd délelőtt a faltörténeti múzeumot néztük meg, végigkövetve az építés előzményeit, annak körülményeit, a fennállás idejében hozott törvények brutális következményeit, és végezetül a fal leomlásának hatását az akkori, és mai világpoltikára nézve. Délután a Berlieni Filharmonikusok három kiváló zenészének csodás előadását hallgattuk meg, ami azt hiszem, a hét egyik legnagyobb élménye volt mindenki számára. Az azt követő két órában kisebb-nagyobb csoportokban sétálgattunk a városban. Este hétkor pedig elérkezett a program ideje, amelyre oly sokan vártunk: a bowlingozás. A hangulat pazar volt, a tekegolyók sebesen száguldoztak, a bábuk gyorsan dőltek le, mi pedig rengeteget nevtünk, ami nagyon jól összehozta ezt a színes társaságot.

Szerda reggel minden erőnket beleadva nekivágtunk az utolsó feladatnak: be kellett fejezni a projektet, és elszámolni azzal, hogy akkor mire is jutottunk ezalatt a bő hét alatt, és bár nem mindenhol mentek a dolgok zökkenőmentesen, végül az utolsó hangfelvételig és brossúráig mindennel végeztünk. A délután már sajnós a csomagolásról szólt, de egy utolsó búcsúvacsorára még egyszer összegyűlt a nagy csapat a Tiergarten Gymnasium cafeteriájában, hogy együtt búcsúztassuk ezt a fergeteges kalandot. Ismét rengeteget nevtünk, ettünk, ittunk, szórakoztunk, de sajnós eljött a búcsú ideje. Voltak, akik nevetve, és voltak, akik könnyes szemmel köszöntek el egymástól, de a tudat, hogy még találkozunk, reménnyel, és várakozással töltötte el szíveinket.

Csütörtök reggel kora hajnalban kicsiny magyar csapatunk ismét a reptér felé vette az irányt, hogy hazatérjünk Magyarországra, és újult erővel lépjük át iskolánk kapuját.

Rengeteget kaptunk ettől a héttől, ez tagadhatatlan. Azoknak, akik más országokba utaznak el, üzenem, hogy ne féljete, nagyon jól fogjátok érezni magatokat! Mindent bele!

Demeter Hanga

A hónap természettudományos-múzeumi tárgyaverseny

A Kővirág 6 TVSZK ebben az évben havonta egy természettudományos múzeumi tárgyat mutat be az iskola I. emeleti tárájában.

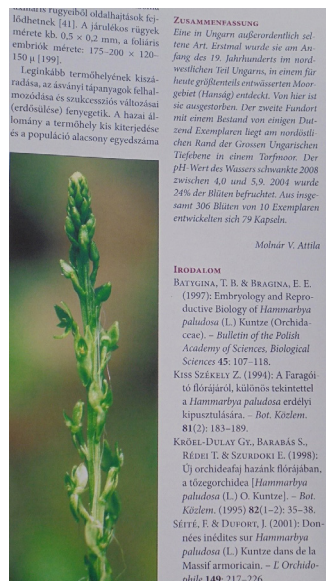
A tárgyak az iskola gyűjteményeiből származnak, vagy tanárok, diákok, esetleg múzeumok kölcsönbe vett preparátumai lesznek.

A KŐVIRÁG 6 TVSZK nevében
Kiss Székely Zoltán
szakkörvezető

A hónap természettudományos múzeumi tárgy
2018. január

Hammarbya paludosa (L.) O. Kuntze – puhafű, tőzegorchidea

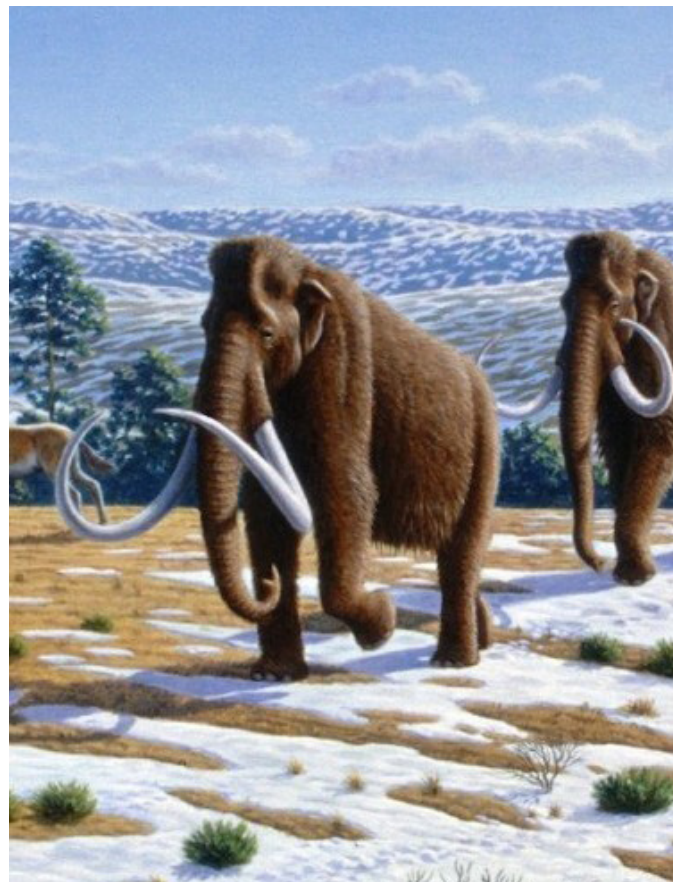
A Kárpát-medence legritkább növénye: ma egyetlen előfordulási helye ismert.

A herbáriumi példányok az erdélyi Faragói-tó tőzegeséből származnak 1976-ból.

A hónap természettudományos múzeumi tárgya
2018. február

Mammuthus primigenius fraasi Dietrich – mamut – a jégbe fagyott Ljuba mamutbébi

A középső pleisztocén időszakban, 370 000 – 300 000 évvel ezelőtt, jelent meg ezen a tájon. Utolsó példányainak egyikének örlőfoga 8 000 évvel ezelőtről az Ős-Rákos patak egykori deltájának hordalékából származik.

János vitéz

Az 5. a osztály 2018 február 12-én elment a Nemzeti Színházba megtekinteni Petőfi Sándor János vitéz című előadását. A darab rendezője Vidnyánszky Attila, koreográfusa Berecz István volt. A díszletek és a ruhák ötletesek és mutatósak voltak. A színdarabban humoros és izgalmas jelenetek váltakoztak. Nagy figyelemmel és szeretettel néztük meg a színdarabot. Örülünk, hogy elmehettünk a színházba, máskor is szívesen nézünk meg ilyen jó darabot.

Lelkes Lili, Kucsera Emese, Julianna

Farsang

A farsang 2018 február 9-én volt. Hivatalosan 17:00-tól 21:00-ig tartott. Idén a 7.b díszítette fel a tornatermet, ült a DJ pultnál, vezette a jelmezversenyt, osztotta a tombolát, és a 7. a szervezte a programokat. Osztályfőnökeik: Mózes Mónika és Gergely Judit tanárnő.

A farsang legelső programja a jelmezverseny volt. Az osztályok növekvő sorrendben felvonultak, de helyet kaptak közöttük az egyéni és a csoportos produkciók is. Miután mindenki felvonult, a zsűritagok elmentek megbeszélni az eredményeket. 6: 00–kor kinyitottak a 7.a által előkészített különböző szórakozási lehetőségek. Volt teaház, társasjáték szoba, karaoke, táncszoba és csocsó. A teaházban nagy választék volt, és a diákok nagy örömmel ültek le egy csésze tea mellett egy jót beszélgetni. A táncszobára nagy volt az érdeklődés, aki benyitott, sok kimerült, de ugyanakkor boldog arcot láthatott, és akár ő válhatott a parkett ördögévé. A csocsóbajnokságon is jó volt a hangulat, nagy szurkolás közepette csak úgy repültek a gólok. A karaokénál főleg a 8.b csillogtatta meg hangját. A társasjáték szoba eleinte unalmasnak tűnt, de miután behívtuk Zé tanár urat,

aki a 9.–esekkel indított be zenét, többen is benéztek egy-egy társasjáték partira. Aki parti hangulatra vágyott, az a tornateremben tombolhatta ki magát. A DJ pultnál ülő 7. b-sek is jól végezték munkájukat. A büfében rengeteg édes és sós sütemény volt, és persze üdítők és szendvicsek közül is lehetett válogatni. Az eredményhirdetés 7:30-kor kezdődött. Az egyéni versenyt Kleopátra, a párosat Szörnyella de Frász és egy dalmata, a csoportosat pedig a franciák nyerték. A tombola felajánlásoknak köszönhetően a tombolasorsolás is izgalmas volt.

Végezetül pedig szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki eljött, jelmezbe öltözött. Köszönjük a tombola felajánlásokat, a büfébe összegyűlt ételeket, köszönjük a 9.-nek és a büfében segédkező szülőknek a segítségét, az osztályfőnökök segítségét, és reméljük, jövőre is ilyen jó lesz a hangulat. Hajrá jövőbeli 7.-esek!

Írta: Tasnádi Emma, Dobos Nóra, Csereklye Lili, Kucsera Dorottya, Márton Zsófia, Kákai Ákos, Bíró Bence, Takács Attila, Kovács Gergő, Pitvarosi Jázmin, Kálmán Lujza, Fetter Zsófia, Nagy Flóra, Gosztonyi Zsófia Anna és Sziva Hanna 7.a

Nyári sporttáborok

Idén nyáron is szervezünk sporttáborokat!

1. Nagyhajós balatoni vitorlástábor (Bavaria 34), június 18-24. között, 7 fős csapat együttes jelentkezése esetén. Vitorlázni tudás nem-, de úszástudás feltétel!

2. A tavaly nagyon jól sikerült vízi túrát újra meghirdetjük a mosoni Dunára július 9-14. (6/5) között (Dunasziget – Kisbodak – Ásványráró). A tábor ára előreláthatólag 23.000,- Ft, ami mindent magába foglal: szervezést, utazást, teljes ellátást, kiépített sáortáborot, kenek, evezők, mentőmellények bérleti díját, csomagszállítást, programokat...stb. köszönhetően a szakszövetségi támogatásnak.

3. Az Őrségbe is szervezünk kerékpáros táborot július 23-29. (7/6) között. A túra közepes nehézségű, gyönyörű dombos helyeken vezet keresztül. Ára előreláthatólag 28.000,- Ft, mely mindent tartalmaz: utazást, szállást, teljes ellátást, kerékpárt, sisakot, láthatósági mellényt, kulacsot, szervizt, orvosi ügyeletet...stb.

A táborok időpontjai irányadóak, de még nem véglegesek, mert pályázni kell rájuk. Jelentkezés mihamarabb a testnevelőknél, hogy a megadott időpontokra pályázhassunk! Gyertek minél többen!

Köck Gábor

Eckesberger Lili 11.a

Az idők vonulata

Az éjjel a feledés:
sápadt színeken át szalad
álmaink kibomló hálója,
mit nem tarthat fogva a pillanat.

A reggel a vigasztalás:
szemed a fényt szótlán beissza,
hogy feledd a megszerzett tudást:
időnk nem térhet soha vissza.

A délután langyos álmodás:
rigók nesze lombok sátorán,
örök kötés – örök oldás
s mindenén át megannyi talán.

Az este az emlékeké:
már mind távolabb a földtől,
lábujjhegyen elrugaszkodva,
s kezdődik minden – máshol – előlről.

Tirol Zsófia 11.a

Kovács Dorottya 11. a

Sebestényné Jáger Orsolya

Osváth Míra 11. b

Németh Flóra 11. a

Bábel tornya
(1Móz 11)

Úgy vittünk oda minden követ,
mint kincset visz mind az álmodó,
hogy szerezzünk magunkat hírnevet,
mely határtalan és el nem fogyó.

Magunkkal vittük csöndjeink,
e szótlán és konok némaságot,
mely nem kérdez, nem kér
csak magasba tör -
tükrében látom a kettétört világot.

Urunk bocsásd meg hallgatásunk,
hogy hallgattunk, hol nyílt volna a szánk
és egymás szavába vágva beszéltünk,
hol a csöndben Te szóltál volna hozzánk.

Sebestényné Jáger Orsolya

Főszerkesztő: Kulcsár Márta **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta **Felelős kiadó:** Földi János igazgató

Aktuális számunk szerzői: Harmathy Andrásné, Kiss Székely Zoltán, Albertné Bereczky Éva, Szemkeő Dominika, Sebestényné Jáger Orsolya, Sípos Dorottya, Demeter Hanga, Fogasy Fatime, Tóth Dorottya, Lelkes Lili, Kucséra Emese,

Fotó: Ferenczi Alpár és mások **Tördelés-technika:** Tiba Csaba